

R-O-Z-M-A-I-T-O-S-C-I.

We Wtorek

N^{ro}. 94.

14. Sierpnia 1821.

O g r o d n i c t w o .

(Z *Angielskiego w pismach Niemieckich.*)

Utworzone w Londynie i Edynburgu towarzystwa ku wydoskonaleniu sztuki ogrodniczej, wydały już drukiem swoje rozprawy, każde z nich po trzy tomy. Z wyszłego niedawno w Anglii doniesienia o tych sześciu tomach, zda się nam, że następujące podania tak z historyi ogrodnictwa wzięte, jak i teraz nieyszego stanu tej sztuki w Anglii dotyczące się, zasługują powszechniey być znanymi.

Ogrodnictwo owocowe, kwitnęło w Anglii nierównie dawniey, niż iarzyne i innych roślin kuchennych. Ieszcze w r. 1659 znano już 58 gatunków jabłek, 64 gruszek; 61 śliwek, 21 brzoskwiń, 5 nektarynek, 6 moreli, 36 jagód, 23 winogron, 3 fig i t. d. za to też kalafiory i selery były osobliwosciami a o włoskiey kapuście i t. p. ani wiedziano. Wszystkie strawy zielone sadzono podówczas w Hollandyi nayobliciey w naylepszych gatunkach, i ztamtąd prowadzono je na przedaź do Anglii. Dzis tak powszechnie ziemniaki, mało ieszcze podówczas były znane, i chociaż sadzenie kartofli zalecano już w r. 1662 jako pewny srodek zaradczy w razie nieurodzaiow zboża, przecieź nikt na to nie nważał i sadzono tylko kartofle Kanadyyskie, w Anglii, Jeruzolimskiem i karczochami zwane.

W r. 1660, były tylko w Anglii roślinniarńie zwyczajne, trybhuzy weszły dopiero w 60 lat późniey w używanie. Pod panowaniem Króla Karola II.; wspominaią kroniki jako rzecz godną zastanowienia iż d. 23. Kwietnia 1667. na pewney uczcie w pałacu letnim królewskim w Windsor, dawano na stoł jagody i poziomki i że rozdawano lody (zład widać iż trybhuzy i lodownie, ziawiły się w Anglii o jednym czasie). Wszelako dopiero w początkach VIIgo wieku wiedziano w Anglii o trybhuzach aż pod sam dach opatrzonych oknami. Pielęgnowanie drzew owocowych w krzewodomach (oranżeryjach), osobliwie zaś owocow południowych, rozpoczęło

się w Anglii dopiero od r. 1760. Niemcy wyprzedzili w tem nas Anglikow, lecz nietylko dognaliśmy ich, aleśmy ich nawet przeszli. Baron Münchhausen, dokazał ieszcze w r. 1700 tyle, że we włosci swojej Schwöbber niedaleko Hameln, doprowadził ananasy do dojrzałości, a Doktor Kaltschmidt w Wroclawiu, posłał w r. 1602 Cesarzowi Niemiec królowi kilka ananasow własnego wyhodowania do Wiednia, podczas, gdy my, Angliiśmy się ieszcze pochwalić tym owocem nie byliśmy własnego był hodowania. Nasze nauki trybhuzy w Anglii nie mogły długo trwać się na to, co Fryderyk II. po skończoney siedmioletncy wojnie w ogrodach swoich Sanssouci dokazywał. Teraz (w r. 1821) stanął Londyn na czele całej Europy do wszystkich gałęzi ogrodnictwa, i pokonała sztuka wszystkie zawady przy uprawie. Co do owocow południowych przesadzany się nawzajem z Indjami, z Persyją i Syryją, co do iarzyń wszelkiego rodzaju, z Hollandyją, a chociaż pod otwartem niebem nie rodzą się u nas jabłka i gruszki, jak w północnych prowincyjach Francyi, figi i winogrona, jak we Francyi południowey; oliwki, jak w Marsylii i Nizzie; pomarańcze, jak w Toulonie i Hieres; migdały i kasztany, jak w Lngdunie; brzoskwinie, jak w Montreus pod Paryżem; grona na wety, jak w Fontaniebleau; nakoniec ani takie śliwy, jak tury (*Tours*); przecieź, te wszystkie gatunki owocow mamy z naszych trybhuzow w gatunkach nayprzednieyszych i w niezmierney obfitosci a nawet niektóre gatunki owocow, przyprawdzone sztuką do należytey dościgłości, jak n. p. ananasy, mają wyraźne pierwszeństwo nad owemi we Francyi, gdzie się całkiem nie udają.

Jako osobliwość, namieniamy w tem miejscu, że Xiążę Orleanski (*Egalite*), który utracił życie w rewolucyi, używał wszystkich sposobow, aby ananasy przyięły się we Francyi, lecz nie mógł tego dokazać. Gdy mu nakoniec, wszystkie w tej

mierze czynione doświadczenia chybiły, prosił Hrabiego Egremont, aby mu z Anglii przysłał do Paryża okręt na Sekwanie trybhuz ananasowy doskonały, to jest tak, jak w Anglii u Hrabiego w ogrodzie urządzony wraz z ogrodnikiem Angielskim. Stało się, lecz przecie nieudały się ananasy, przypisywano wadę nieyscowości i budowano trybhuzy ananasowe w różnych dobrach Xiążęcia, zupełnie na wzór zapisanego z Anglii; doświadczenie to posunął aż w okolice Montpellier, wszelako nie doczekał się ananasów. Ogrodnik tym koncem z Anglii do Paryża zapisany, jest jeszcze przy życiu, nazywa się Blakey, teraz posiadacz pięknej wioski w sąsiedztwie St. Germain, zatrudnia się zakładaniem ogrodów w kraju Angielskim. Tak więc we Francji nie udało się pielęgnowanie ananasów, a w nas w Anglii, posunęło się prawie do uwierzenia; albowiem osoby, które bawły się tuż czas w Indiach Wschodnich i Zachodnich, chciały jednomyślnie zażądać się o to, że któregośkolwiek dnia w roku, pewnie dostać można ananasów na targu w Londynie, tak w ich własnej oczywistości jest Kalkuta lub Jamaice. Nie tak powszechnie i nie tak daleko posunęła Szkocya w ogrodnictwie owocowem i iarzynnem, a w Irlandyi przed dziesięciu laty, może nie było i dziesięciu trybhuzow. Lecz teraz i tam wzrosły niezmiernie zamilowanie i przemysł tej gałęzi kultury. Sąsiedzka Hollandya walczy jeszcze dotychczas z Anglią o pierwszeństwo; ponieważ kwiaty i sztuką hodowane owoce były tam już dawniej niż w Anglii do pewnego stopnia wydoskonalone i podziś dzień przychodzą ciągle z Amsterdamu i Harlema ananasy, (które Angielskim w niczem nie ustępują), tudzież melony, brzoskwinie; a winogrona i inne gatunki owoców jeszcze w Marcu i Kwietniu, przedają się na Londyński targu; nawet z Hamburga odebrało towarzystwo Edynburskie d. 10. Czerwca 1817 dojrzałe winogrono ważące 4 funty, mające piękną powierzchność i smak wyborny. Te atoli pojedyncze przypadki nie mogą być w żaden sposób uważane w porównaniu z tem, na co oczy nasze codziennie patrzą na targowicach i składach owocowych w Londynie. W Styczniu i Lutym dostanie już z trybhuzow: szparagi, małe wczesne kartofle, jarmuż, reubarbarum, pieczarki, wczesne ogurki, zieloną fasolę, szocecwicę i inne zieloniny, a w Marcu wszystkie prawie gatunki kapusty i iarzyn ziemnych. Kapusty

wszelkiego rodzaju, okazują się w Kwietniu i Maju tak obficie na targach, iż chociaż pod gołem niebem jeszcze podówczas nie są dobre, każdy rozumiałby, że wszystkie grunta na około Londynu obrocone są na inspekta. Z owoców wczesnych, sztucznem ciepłem i zgęszczeniem promieniami słońca, do dojrzałości przeprowadzonych dostarcza nam Marzec poziomków i jagod, Kwiecień, winogron, brzoskwin, i melonów. (i podostatkami szocecwicy). Nie do uwierzenia jest pełno iarzyn wszelkiego gatunku w Maju sztuką wyprowadzonych. Od Czerwca aż do Listopada jest taka obfitość wszelkich owoców, których tylko lato może dostarczyć, iż potrzeba własnymi natę patrzyć oczami, aby powziąć wyobrazenie od rzeczywistości. Od Października aż do końca roku, leżą na sprzedaż ogromnemi kupami winogrona, późne melony, sliwki, gruszki, jabłka, wszystko w nayrozliczniejszych gatunkach a pomiędzy temi także ananasy począwszy od samego Stycznia aż do Grudnia. Przydać należy, iż z chlubną troskliwością pamiętają także na potrzeby i apetyt chorych, cudzoziemców i dziwaków, na co niezważają tak bardzo w innych miejscach. I tak n. p. dostać można regularnie na targach młodej pokrzywki, tak zwane dandeliony, samfiry, Burneta *Sauce alone*?? i t. p. Podobnie można poysć o zażądać, że w każdym dobrze uszadzonej sklepie iarzynnym, dostać można więcej, jak pięćset gatunków iarzyn i innych ziół, roślin do użytku domowego lub na lekarstwa i dystyllacye potrzebnych.

Zteńwszystkiem nie jesteśmy tu w Anglii bynajmniej w uprzedzeniu, iakoby w kraju naszym nie było już nic do czynienia w zawodzie ogrodnictwa. Dopoki każdy włościanin a nawet każdy wyrobnik posiadający własną chładek, nie będzie miał przy niej także ogrodka, a w tym od najmniejszego grządka, aż do samej zagrodzonej granicy, każdej piędzi ziemi nie obroci na rośliny iarzynne lub drzewa owocowe, poty będzie jeszcze w każdym miejscu bardzo wiele do czynienia; a w ogrodach i wytworniejszych rosliniarniach (trybhuzach) po miastach znaczniejszych, zbywa jeszcze obok ananasów i innych owoców południowych, na tak zwanych duriorach, mangustanach, mangach i mnóstwie innych wymienionych w dziełach Rumphpha, Roxburgha i t. p. Wielki pracownik nad udoskonaleniem nauki przyrodzenia, zmarły Prezydent Akademii nauk i umiejętności Sir John Banks, był tego zdania, iż w ciągu niespełna lat 50, wszystkie te owo-

ce z obcych części świata, którychśmy nawet nie widzieli, tak iak teraz ananasy wykładane będą na sprzedaż w sklepach owocowych i na targowicy naszej w Covent-Garden, to jest kupami. Iakoż w istocie zważając ruch ludzi i handlu naszego, nie ma w tem niepodobienstwa. Już nawet i teraz ogromną jest produkcya krzewow zagranicznych, kwiatow i różnych gatunkow drzewin.

Wreszcie iakiekolwiek czynić mogą cudzoziemcy naszemu klimatowi zarzuty; toć przecież stan ogrodow i sztuki ogrodniczej, do którego w kraju naszym przyprohwadzona, powinny unowić za klimatem Angielskim; zwłaszcza ze naoczna rzeczywistość potwierdza to zdanie. Wieczney zieloności iak w każdym zakątku, podobney wieczney młodości, szukano by nadaremnie u nas tak, iak i w innych częściach świata, iak nadaremnie szukano by pięknych do przechadzki i wygodnych suchych ścieżek krzemienistych, które właściwy gust nasz, prowadzą nieraz do idealnie tylko pięknych pejzażow. Król nasz Karol II. oznaczył klima Angielskie bardzo trafnie, odpowiadając uskarżającym się na nie cudzoziemcom: „Ten Kray ma podług mnie naysposobniejszy klimat, gdzie każdego dnia, w każdym roku, większą część przepędzić mogę jeżeli nie z zupełnem udowolnieniem, toć przynajmniej bez utrudzenia się i bez nudów, a tego właśnie doświadczają można bardziej w Anglii, niż w każdym innym kraju.“ — Niechże więc żyje Anglija, iey klima i iey ogrodnictwo!

Nieco o Multanach i iey mieszkańcach.

(Z pisma czasowego: *Der Aufmerksame.* *)

Niemożna temu zaprzeczać, że się przynajmniej być zdaje, chcieć wyrokiwać o kraju i iego mieszkańcach, po krótkim w onym pobyciu; atoli nie należy zapoznawać, że uważny dastrzegacz właśnie za pierwszym rzutem oka obejmuje to, co go najbardziej uderza, co

mu się najbardziej przedstawia, zatem dotyka się tego, co każdego zajmuje, gdy tymczasem długich postrzeżeń owoce, które zwykle niemogą być udzielane bez unudziających szczegółów, pożądane są bezwątpienia dla Jeografa, Statystyka lub innego iakiego uczonego, atoli zaledwie zwracają na siebie wzrok piękny i nadobnego świata.

Temu to nadobnemu światu nieznanemi są jeszcze zupełnie piękne krainy Multan i Wołosczyzny, względem których losu zdaje się, że przeznaczenie dotąd swojej niezaknęło księgi. Oczekiwać należy, czyli kto uporządkuje kiedyś pozostałe zeszyty Soniego, którego znane są podróże po Egipcie i Grecyi, a który w roku 1811 podjął naukową podróż w tych krajach a w roku 1812 umarł w Paryżu. Wszystkie inne dawniejsze o tym kraju wiadomości mało są zaspokajające, pełne błędów, tak dalece, że takowych należyte statystyczne opisanie staie się prawdziwą potrzebą oświeconey publiczności. Tym czasem, doświadczę, czyli lekkim podaniem o Multanach nie będę mógł zaspokoić przynajmniej zwyczajną ciekawość, tę szlachetną stałość i matkę naszych wiadomości.

W Multanach, a szczególnie w Jassach, widzi się być podróżny, że tak rzekę, na brzegu wschodnim, w miejscu, gdzie zbytek Azyiatyki ogólnie zaś bogactwa wschodnie iak dalece mogą łączyć się z obyczajami Europejskimi. Ubior męczyzn wyższej klasy, sprzęty domowe, mnóstwo zwyczajów towarzyskich i zachowanie się, przywodzą na pamięć powieści podróżnych opisujących Turcyję; atoli niewiadać tam, aby pierwsze ozdoby życia towarzyskiego, damy, pozbawione były przyiemności obcowania; widziemy ie raczej nzywające zupełney wolności, i mające udział we wszystkich zabawach. Należy do tonu w Jasach udawać przybywszy z wschodnich krajów, właściwie Azyiatę, a wszyscy cudzoziemcy, bądź z Niemczech, lub Francyi przybawiający, zowią się Europejczykami. Nayswiększa, czyli naysmożniejsza część tak zwanej szlachty, składa się nie tylko z samych kraiovcow, Multanow, lecz z Grekow szczególnie z owych rodzin, które zajmują w Stambule dzielnicę Fanar; niektóre tych umiały wyłącznie przywłaszczyć sobie godność Xiążąt Multanskich lub Wołoskich i niekiedy uczynić takową prawie dziedziczną w swojej rodzinie przez stosowne ożury. Greków, między którymi znajdują się naysiękniejsze imiona, z historyi ostatnich wieków Cesarstwa Grackiego i którzy twierdzą, że wszy

*) Niniejszy artykuł chociaż już w Rozmaitościach r. z w Numerach 61, 62, 64, 67, i 68. nieco obszerniejszą o Multanach umiescilismy rozprawę zająć może czytelników naszych, ponieważ wystawa dokładniej kraj będący teraz teatrem wojny, o którym dotąd wszystkie wiadomości we względie ieoğraficznym i statystycznym częścią są zawodnemi, częścią nie dostatecznemi.

scypochodzą z rodzin, będących niegdy z Cesarzami w pokrewieństwie, chociaż prawosć tego rozszczenia podlega wątpliwości, uważać należy, jako właściwych Panów Multan. Rodziny te i niektóre Multańskie: Paszkau, Rosnowan, Balsz, Radukan, Bogdan, Casimr, Kouaky i t. d. tworzą wyższą szlachtę, tak zwanych Bojarow, mogących iedynie wyższe i niższe urzędy w Dywanie sprawować.

Dywan iest Radą Xięcia, naywyższą, i w nieiakim względzie iedyną, sądową, administracyjną; duchowną i policyjną władzą. Zwyczajnie przodkiem w niej Arcybiskup z Jass, a po nim mnostwo Panów, mających godności swoich nazwiska, pochodzące z ięzykow Greckiego, Multańskiego i Sławińskiego. Jassy i Galacz, są nayznakomitsze miasta Multan, pierwsze iako siedziba Rządu, drugie iako handlujące. Jassy nie mają bruku, nlice główne wytożone się dylami, bogaci ludzie tym oryginalnym brukiem wykładają każdą nayodleglejsze ulice; starannie robiony zastępuje bruk kamienny, lecz szkodzi lasom. Iest wprawdzie wiele pałaców i domów budowanych, atoli gdzie niemasz swirkowych lub dębowych balów, w większej części roku niepodobienstwem iest dostać się pieszo do takiego pałacu, i własnie nikt nie chodzi pieszo, kto tylko w nieiakim względzie chce być Panem zwany. Niedaleko miasta, leżą po części piękne, nawet przez Niemieckich ogrodników ludzi bogatych, założone ogrody, z których ieden i naypierwszy należy do Xięcia Alexandra Manrokordato. — Galacz miasto drewniane lecz położone nad brzegiem Dunaju, ma niedaleko piękny port mogący obiać iakie 100 okrętów. Miasto to nabierze wiekszego znaczenia w handlu Europeyskim. Teraz iest naywiększym składem dla towarów Lewanckich.

Multanie są pięknym ludem, włościanin powiększej części rosły, wysmukły, podszysty. W Multanach niemasz stanu mieyskiego, wszyscy albo są włościanami lub szlachtą. Szlachcicem iest lub Bojar, możny Pan, lub Mussil, szlachcic wieyski — lub Resesch, zagrodnik. Po wsiach iest wiele rodzin cygańskich niewolniczych, trudniących się rolnictwem; Multanie rzadko się z nimi łączą; lud ten nawet aż na końcu świata zatrzyma czarny swoy kolor Indyyski i swoje własności.

Uwagi gołym iest ubior Multańczyków, włościan. Mężczyzny mniej iest szczególny,

lecz tēm bardziej kobiety; w istocie, nazwany bydź może powabnym i pełnym smaku. Ochędostwo w ubiorze iak i mieszkaniu odróżnia Multańskich włościan w korzystnym dla nich sposobie. Rzadką iest brudna koszula nawet na ubogiej włościance, mężczyzni noszą lniane koszule, długie spodnie, szeroki pas skórzany; w lecie używają zwierzchniej sukni, białej lub czarno brunatnej z sukpa; którą ofym sporządzają żony; w zimie zaś z futra owczego; włosy strzygą krótko, głowę pokrywają zwyczajnie czapką nakształt worka. Kiedy deszcz pada, zdejmują czapkę, kładą ją w zanadrze, gdzie często chowają także obiad, składający się powszechnie z pewnego rodzaju palenty robionej z maki żyta tureckiego (zwanej manatygą, i zasuwają kaptur swej zwierzchniej sukni na głowę.) Ubiorem kobiety w lecie iest koszula biała, chustka na głowie i lekki pas. Niekiedy zapaska z czarno nakrapianej wełny, obcisnięta w koto ziober, zastępująca suknię zwierzchnią; właściwa suknia kobieca nie iest tu znana. Zapaska ta przymoczowana bywa wełnianym pasem, koloru prostego, a naywięcej iasnoczerwonego. Sama koszula iest nayznakomitszą częścią ubioru. Iest ona długa, spada bowiem aż po kostki, prawie — ciasna — ponieważ w sposobie uderzającym odznacza cały kształt ciała — koszula ta tkana iest dosyć z cienkiego, domowego, dobrze kręconego przędzy; dla ozdoby idą po niej prąszki, z nici bawełnianych lub iedwabnych; płótno takie dobrze bywa wybielone i niekiedy a nawet często bogato wyszywane. W całych Multanach niema kobiety wieyskiej, ktoraby nie miała koszuli wyszywanej. Wyszywanie to iest z iedwabiu; niekiedy widać koszule tkane złotem i srebrem a nawet perłami szklannymi. Główne szycie pokrywa ramiona, szerokie iest przynajmniej na rękę. Nadto wzdłuż po całej koszuli spadają dwa prąszki po prawej i lewej stronie a na ramieniu bywa ieszcze wiele prostego i poprzecznego wyszywania a nawet czerwone lub niebieskie rzucane kwiatki.

(Dalszy ciąg nastąpi).